

danholin²⁵

2025 maiabua

271^{ak.}

**«Polita da pentsatzea egiten
dudana ume bati bizi osorako
baliagarri izango zaiola»**

Itxaso Martí

675 965 116 iraopottoka@gmail.com

Gesalaga kalea 8, Zestoa tel./fax 943 147 006
WhatsApp: 661590009 farmazu@farmanorte.org

ZESTOAKO SAN JUAN FUNDAZIOA

943 147 019
sjzuzendaritza@gmail.com

txoko
taberna

erdikalea 3
tel. 943 147 196

Ekain Berri
kafetegia

Ordutegia

Aste barruan
06:30/13:30
16:30/20:30

Asteburutan
06:30/14:30
Arratsaldez itxita

By NADIA
Tlf: 943 536 314
ZESTOA

oller
gi
943 147 657

Gestoria Zubia

Mª Jesus Zubia Olaizola

Portale kalea 7, behe - 20740 ZESTOA
Tel./FAX: 943 897 070

Zestoa
AUTOESKOLA

Gesalaga 1 Tel. 943 148 524
20740 Zestoa Gipuzkoa zestoa_autoeskola@hotmail.com

Tel.: 943 14 73 44

merendero
merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

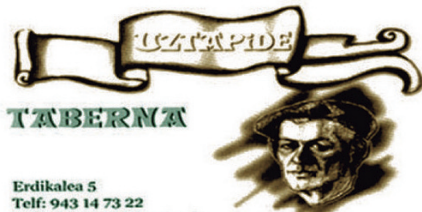
merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

merenderobeketxe@gmail.com

Erdikalea 5
Telf: 943 14 73 22
20740 Zestoa (Gipuzkoa)

ABOKATUA GESTORIA
KONTABILITATEAK ZERGAK
INMOBILIARIA GESTIOA LABORALA
KOMUNITATE ADMINISTRAZIOA ASEGURUA

Gesalaga kalea, 22 behe 20740 ZESTOA
Tel./Fax: 943 897 099 asesoriarin@asesoriarin.com

Olaizola eta Uria kalea - Iraeta
943 147 067

GARRAIO SISTEMAK
ERREMOLKEEN SALMENTA
ERREMOLKEETARAKO OSAGARRIAK
KARABANA, AUTOKARABANA eta
FURGONETETARAKO OSAGARRIAK
KONPONKETA eta
MANTENTZE LANAK

telf. 943 147 679
www.caravan-park.net
info@caravan-park.net

Mª Jesus Zubia Olaizola

Portale kalea 7, behe - 20740 ZESTOA
Tel./FAX: 943 897 070

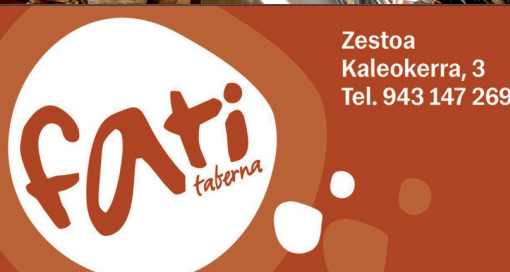
Osteopatia - Kirol masajea

605 765 140 Portale kalea 1, Behea B - 20740 ZESTOA (Gipuzkoa)

Eizagirre
Okindegia

Tel: 943 090341

Zestoa
Kaleokerra, 3
Tel. 943 147 269

Narkis Balentziaga, 2
20749 Arroa (Gipuzkoa)

T+34 943 148 306
F+34 943 897 380

bakun@bakun.eus
www.bakun.eus

UROLA
ITURGINTZA

665 49 07 73

KOIOOTE

foru plaza, 4
tel. 943 147 095

Aranburu
Landetxea
eta
jaketxea
943 148 005

BORONDATEA

Udaberria urte sasoi oparoa izan ohi da Zestean, zer esanik ez maiatza. Santakutzeekin hasi eta ia gelditu ere egin gabe daramagu hilabetea, baina hilaren hondarretan, badago oraindik zer egina! Danbolinzulo Kultur Elkartek 25.urteurren festa ospatu ondorenean jasoko duzu zenbaki hau, irakurle. Hogeita bost urte ez dira, ez, ahuntzaren gauerdiko eztula. Garaiak garai, jakin du tes-tuingurura egokitzen proiektuak, hainbat belaunalditako herritarren lan boluntarioari eta lagun-tzari esker. Ospakizun eguna bera ere ez zen posible izango herritarren laguntza eta prestasunik gabe. Eskerrik asko!

Zestoa Futbol Klubaren zuzendaritzarekin hizketan aritu dira Jone eta Oihane, egungo proiektua-ren eta etorkizuneko erronken inguruan. Gainera, aurtengoan, "Zestoako Futbol Klubaren I. Klubaren eguna" egingo dute maiatzaren 31n, eta egitarau oparoa antolatu dute heldu zein gazte-txoentzat. Danbolinen bezala, makina bat herritarrek eskaini dio eta eskaintzen dio denbora li-brea futbol klubari, bejondeiela haiei guztiei ere.

Jon Ander eta Asier Lopetegi Aizpurua anaiak kotxeekiko zaletasuna dute, eta denbora librea ho-rri eskaini izan diotela kontatu diote Amaiur Aristiri. Afizioa medio, elkar zirikatuta eta elkarren babesean, Marokon izan dira, Maroc Challenge lasterketan. Lasterketa batean parte hartzen du-ten lehen aldia dute, eta bertan bitzitako esperientzia eta gorabeherak izan dituzte hizpide dato-zen orrialdeetan aurkituko duzun artikuluan.

Itxaso Marti Carrerari etxetik datorkio medikuntza eta neurologiarekiko harra, eta etxean ere transmititu dio ondorengo bati, behinik behin. Izan ere, bi neurologoren alaba da, eta bere alaba medikuntza ikasten ari da gaur egun. Itsaso Zubiriak elkarriketatu du; Itsasok, Itxaso. Boronda-tea beharrezkoa da herri aldizkarian, futbol klubean eta, oro har, herrigintzan, baina behar izan-go zuen borondatea Itxasok ere egin dituen ikasketa prozesua eta ibilbide profesionala egiteko. Inguruan badut MIR bat eginda izerdia lodi bota duenik eta zur eta lur utzi nau Itxasok bi MIR egin zituela irakurtzeak! Donostiako Ospitalean dihardu lanean gaur egun, batez ere gaixotasun arraroak dituzten hurrekin, eta baita beste hamaika saltsatan ere, berak aitortu duenez. Hain-bat kontu eta bizipenen artean, pantailak eta horiek sortzen duten arreta gabezia ere izan ditu hizpide, datu gordinak eman ditu; umeen garapenean daukaten inpaktua izugarria da, baina, zer-bait aldatuko bada, helduok ere begiratu beharko genioke geure buruari, borondatez.

nerea odriozola larrañaga

DANBOLINEK EZ DU BERE GAIN
HARTZEN ALDIZKARIA
ADIERAZITAKO ESANEN ETA
IRITZIEN ERANTZUKIZUNA

Argibarrabazilea: DANBOLIN ZULO
ELKARTEA. KULTUR ETXEA. AXUN
ARRAZOLA PLAZA 1, 20740 ZESTOEA
(GIPUZKOA)

722 609 265 INFO@DANBOLIN.EUS

Danbolin: NAIARA EXPOSITO,
AMAIUR ARISTI, URKO CANSECO,
SARA MATSUCANI, PERU GARCIA, JONE
BERGARA, ITSASO WALIÑO, OIHANA
CALPARSORO ETA OIHANE GOIKOETXEA
Kolaborabazile/zuzentzaile baldea:
NAGORE TELLERIA, JON ARCANO,
FERNANDO ARZALLUS,
ONINTZA IRURETA, MIREIA ORBEGOZO,
EIDER ARRIZABALAGA, MAIDER ARREGI,
Nerea ODRIOZOLA, ITSASO
ZUBIRIA ETA MIKEL IRURE
Disainua eta maketazioa:
eneko aristi
Inprimategia: GERTU (Oñati).
lege gordailua SS-1108/2000
ISSN: 1576-9429

AKUATIK BEHERA BEGIRA

Ieup, Ander. Orain arte herrian bistaz ezagutzen gintuan. Lankide eta lagun izatera iritsi gaituk, baina ez nian pentsatuko gure laneko hizketaldi eta adar jotzeak tarteko alaba idazkari hartuta *Danbolineko* enbidoa idazten amaituko nianik. Guztiei gertatu ez arren, nire kasuan, baserrian jaiotzeak naturarekiko lotura berezi bat sortu zidak. Txiki-txikitatik hasita zenbat oroitzapen: oinez hasi orduko auzoko artzainarekin ardi zain ibilitakoak, etxean ezagutu nian aurreneko Txato zaldia, albaitariari laguntza emandako lehenengo ebakuntza. Gurean garai batean ez huen ahuntzik; aurrenekoa etxera ekarri nianean errietaren bat ere entzun behar izan nian! Hainbat eta hainbat istorio. Hori bai, baserria aurrera eramateko etxeko guztien beharra izan duk, talde lan bat azken finean, eta konturatu gabe bizitzarako ikasgai aparta izan zaidak. Hala ere, bideak auke-ratzeko garaian, baserritik kanpoko lan munduari heldu izan zioat. Horrek behin baino gehiagotan bi lanaldi izatea suposatu izan dik, bat behean eta bestea goian, eta momentu jakin batzuetan kalekumearen inbidia izatera iritsi nauk. Neuk askatasun osoa izan diat, eta ondorengoei ere saiatuko nauk nik izandako aukerak ematen, baina nire kasuan ez nauk inoiz ausartu etxean profesionalki geratzera. Besteei errua botatzera erra-za duk, baina askotan egin zizkioat galderak neure buruari: betidanik egon ote den itzelezko burokrazia hau, ea benetan baloratzen diren hemengo nekazari txikien lanak, gure inguru hauekiko nekazaritza politika ego-kiak egin diren... Hala eta guztiz ere, garbi gera dadila: bejondeiela nik baino ausardia handiagoaz nekazaritza-tik bizitzea erabaki dutenei! Hori guztia esanda, bi gauza, Ander: bizitzak buelta asko ematen dizkik, baina ez

diat neure burua kalean bizitzen imajinatzen. Lehenik eta behin, goiko paraje honek hitzez esplikatzeko zaila den lotura bat sortzen zidak eta Arretxeko bizilekuarekin geratzen nauk; eta bigarrena irratsaio batean entzun nioan baserritar gazte bati: “Heldu bizitzari sentimenduei jarraituz”; beti ez duk erraza, baina niri funtzionatzen zidak. Enbidoari jarraipena emateko aspalditik ezagutzen dudan lagun nafar batekin gogoratu nauk, Alfonso Ayesa, bera ere nekazari familia batetik datorrena. Txapela kentze-ko modukoa euskal hiztun izateko eginda-ko lana. Zein izan duk sekretua, Alfon? Ma-kina bati gustura erakutsiko niokek!

inaki odrionola

pintada.

ALDREBESAK DANBORRADA TALDEKO KIDE IZAN NAHI? Santakutzak pasa berri direnean, Aldrebesak taldeko kideek jakinarazi nahi dugu edozein herritarrek aukera duela gure taldean sartzeko. Horretarako danborra eta kamiseta erosi beharko dituzte. Interesa duenak idatz dezala honako telefono zenbakira (WhatsApp): 677 861 705.

alldrebesak taldea

ZINTZO ALA HUTSAL

Euskaraldiaren ildotik, ariketa bat. Galdera forman. Eskerrak ematen al dituzu? Eta eskerrak ematea erraza egin ohi zaizu? Baina, bihotzez ematen dutenengatik galdetuko banu, nork altxatuko luke eskua?

Eskerrak ematea oinarritzko giza interakzio bat da, eta, sinplea dela dirudien arren, ez da beti horrela izaten. Kontestuaren arabera betiere, baina eskerrak modu automatiko eta fundamenturik gabekoan ematen diren honetan, begietara begira, hitz magikoak esaten dituen ausartik apenas dago.

Bai, deserosoa izan liteke. Eta karga emozional hori arindu nahiak ahozko komunikazioan ere badu zipriztinik. *Etxeko ogia, beti gogorra* dioen esamoldeak ederki balio lezake euskara zaharkituta sentitzen dutenentzat. Hauek, modernizazioaren izenean, beste hizkuntzetara jotzen dute mailegu bila. Esaterako, *asco* dira “eskerrik” darabiltenak. *Classe* jendeak, berriaz, nahiago du “mertzi” hitza ahoskatu.

Hala ere, sare sozialetan “eskerrikasko” idazten dutenek egiten didate grazia gehien. Apropos gaizki tekleatze horrek sutzen nau. Zertarako erabiltzen ote dute bi hitzen artean beharko lukeen tarte hori ez idazten aurreztutako denbora? Zientzia ikertzen? Filosofia sakonean murgiltzen agian? *Danbolineko* hurrengo zutabea idazten akaso?

Argi, dago gero eta gehiago gainera mundu digitalak. hizkuntzaren maila kaskartzearekin eragin zuzena duela sarri esan ohi dit lagun batek eta, horrelako, akatsak azaleratzen ditugunean sortzen da eztabaida hau hizkuntza bat komunikatzeko soilik dela eta. ez arauak errespetatzeko ez nago ados ordea adibidez sarritan koma. edo puntu bat ondo idazteak asko laguntzen, du komunikazioa egoki lortu nahi bada eta paragrafo hau da. adibide

Ondorioz, balioetsi dezagun WhatsAppez urtebetetzea zoriondu eta lagunak “Eskerrik asko!” idazten zuri eskainitako mikrosegundo bakoitza. Hizki larritz, harridura ikurrez eta bereiz idatzirik. “eskerrikaskooo” erantzun badizu, argi! Ziurrenik ez du horrenbeste estimatu zure mezua.

Beraz, zenbatek altxatuko zenukete eskua?

KONTUZ

Medellin, 2025eko maiatzaren 14a

Irakurle maite:

Kolonbiatik idazten dizut, munduaren beste aldetik Zestoaraino. Kolonbian nago, Medellin hirian, Antioquiako departamentuan. Medallon nago, Pa-

blo Escobarren hirian, nar-kotrafikoaren hiriburuan, 1980 eta 1990eko hamarkadetan munduko hiririk arriskutsuena izendatu zuten tokian. Hiri odoltsua antza denez, mendiko infernua eta beldurraren hiriburua. Beraz, kontuz! Kontuz ibili aurreiritziak besterik jasotzen ez dituen hirian.

Izan ere, aurreiritzien zaparradak gainera erortzen hasi zitzaizkidan Medellinera etorri nahi nuela esan orduko, eta, nola ez, barrena blaitu zidaten. Nire ilusioa eta motibazioa ez ziren zapuztu, baina ezkutatuak nituen beldurrak azaleratzen hasi ziren aholku haiei esker. Nire segurtasunak kezkatzen ninduen; emakume gazte bat naiz Kolonbian, kultura matxista eta emakumeengana-kortizkeria eguneroko ogia den herrialdean (Euskal Herriko errealitatea ez balitz bezala). Beraz, kontuz mesedez. Nire aurpegi zuri inuzenteak salatzen du us-tez haragi freskoa naizela atrakatzailentzat, harrapakin mundiala kaleko ehiztarientzat. Arren, kontuz! Hiri arriskutsua izan zen Medellin, eta arriskuak izaten jarraitzen du; hori ezin daiteke ukatu. Baina erresilientzia izan duen hiria da, eta gaur egun beste egoera bat bizi duela esan daiteke. Orain, betiereko udaberriaren hiria da, loreen hiria. Paisen hiriburua da, identitate eta kultura indartsua duen jendearena, jende adeitsuarena eta goxoarena. Eraldaketaren hiria da, hainbeste jenderen kemenetik birstutu dena.

Agian arriskurik handienak norberak sortzen dituenak dira. Beharbada, geure buruari ipintzen dizkiogun muga ikusezinekin ibili beharko genuke kontuz. Kontuz ibili, baina eraikitzen ditugun aurreiritziekin eta epai-keekin, besteei sinestarazten diegunarekin eta sines-tugunarekin.

Hobe genuke Medallotik abiatuta ikasiko bagenu; errespetu gehiago loratuko litzateke, akaso. Ez al duzu uste?

Laster itzuliko naiz, herriminaren zauriak sentitu aurretik.

Besarkada bat,

Aizpea.

P.D: Klean bakarrik ibiltzen naiz, matxismoaren zeharkako begiradak saihesten. Euskal Herrian bezala: la-sai, baina kontuz.

aizpea aristi

ioritz arantzeta lasa

"ORAINTE ESAN DIT JONEK ZUK EGIN BEHAR DIDAZULA ELKARRIZKETA", ESAN DIT BARREZ ITXASOK. "ESAN ZIDANEAN ITSASOREKIN EGINGO DUZU ELKARRIZKETA, PENTSATU NUEN IZEN BEREKOAK GINELA BIAK, KANPOTIK IRITSIK, ETA HORTIK JOANGO ZELA KONTUA", IRRIBARRETSU. ETA NI, BITARTEAN, NEUROLOGIAREN ETA ABARREN INGURUKO GALDERAK PRESTATUTA. HORRELA ITSASORATU GARA ELKARRIZKETAN, BAKOITZA BERE ARRAUNAREKIN, DANBOLINEN BULEGOAN, HAIZEAK ONTZIA NORA BIDERATUKO.

Neuropediatra bat daukagu herrian! Liluragarria iruditzen zait.

Tira, hamazazpi urteko ikas-ibilbi-dearen ondoren, bai. Medikuntza-ko ikasketak egin nituen lehendabizi Iruñean eta ondoren helduen neurologian espezializatu nintzen. Baina espezializazioetan ohikoak diren errotazio batean haurren neurologiarekin topo egin nuen eta hori bai izan zela niretzat liluragarria. Helduen kasuan sentsazioa beti da denbora aurka duzula, egiten duzuna egiten duzula ere (iktu-sak, parkinsonak... dira ohiko gaixotasunak helduetan) eta umeekin alderantziz da, ustea duzu zuk egiten duzun lana bizi osorako baliagarria izango zaiola. Politu da.

Irudipena dut ez dela hemen bukatzen historia, ezta?

Ez, hori Bilbon izan zen, baina nik neurologiako espezialitatearekin bakarrik ezin nuen neuropediatrian lanik egin. Beraz, Parisera joan nintzen bi urterako, ikasketa horiek egitera.

Baina oraindik ez didate kontuek ematen hamazazpi urte osatzeko.

Bueltatu nintzenean esan zidaten neuropediatriako ikasketa horiek eginda ere, hemen ospitale batean lan egiteko pediatriako espezialitatea eduki beharra nuela. Beraz, berriz MIRa prestatu eta ondoren lau urteko pediatria espezializazioa egin nuen hona iristeko.

Ordurako Asier presente zegoen zure bizitzan?

Bai, bai! Asier Parisera joan baino pixka bat lehenago ezagutu nuen eta pediatrian sartzeko bigarren MIRa Jone jaiota zegoela prestatu nuen, amatasun baimenean nengoela. Esan beharra daukat ume lasaia zela eta aukera eman zidala hori egiteko... Donostian bizi ginen garai hartan.

Hara eta hona ibili zara, beraz.

Beti ibili naiz bi lekuren artean, beti erdian. Iruñean jaio eta 2 urterekin Errenteriarra joan ginen bizitzera (ama bertakoa), eta gero, 5 urterekin, Donostiara. Ikasketekin ere aurrena Iruñean, gero Donostian, Bilbon, Parisen... ibili naiz. Eta orain Zestoan! Zestoan ez naiz guztiz zestoarra, donostiarra, askorentzat; eta Donostian, aldiz, zestoarra. Medikuntzan ere antzera, neurologoentzat pediatriakoa bainaiz eta pediatrentzat, aldiz, askotan neurologoa.

Baina asko gustatzen zait hor erdian ibiltzea, denetik pixka bat edukitzea.

Jone Donostian jaiota, nolatan etorri zineten gero Zestoara?

Orduan Donostian bizi ginen, baina ez zitzaigun antolaketa oso erraza egiten, Jone gaixorik zegoenean ez geneukan norekin utzi (nire gurasoak Donostian bizi ziren, baina lan egiten zuten), haurreskola ere ez zen oso euskalduna eta hori

niretzat inportantea zen... Eta Zestoara etortzea erabaki genuen, hasiera batean bi urterako; edo nire buruan behintzat hori zegoen, behintzat. Eta pentsa, 17 urte pasa dira!

Gurasoak aipatu dituzu. Familiatik dator neurologiarekiko lotura?

Aita eta ama neurologoak ditut, bai. Donostia-ko Ospitalean neurologiako espezialitatea sortu zutenean hasi ziren biak bertan lanean. Donostia Ospitaleko lehen bi neurologoak dira, Nieves Carrera Goñi eta Jose Felix Martí Maso. Bi ahizpek ere haurren medikuntzan lan egiten dute.

Eta alabek bideari jarraitzen diote?

Tira, Olatz oraindik batxilerra egiten ari da, beraz, ez dakit nondik joko duen. Eta Jone medikuntza ikasketekin ari da. Halere, batzuetan sentitzen zara... Ez diet inolako presiorik sartu nahi izan sekula. Baina errealitatea da etxean gertutik bizi izan dutela medikuntza.

Kontaidazu, mesedez, nolakoa den zure egunerokotasuna.

Donostia Ospitalean lan egiten dut eta, orokorrean, kontsultan egoten naiz, nahiz eta urgentzietan ere lan egiten dudana. Lehen arretako pediatrik guregana bideratutako pazienteak edo ingresatuta daudenak ikusten ditut.

Gure kontsultara etortzen diren haurrak garapenean arazoak dituzten umeak izan daitezke, eta guk aztertzen dugu nondik datozen arazo hori, zer aukera ditugun aurre egiteko, lanerako... Baina urgentzietako kasuan iktusak, epilepsiak, tumoreak... artatzen ditugu. Horiek ere aztertzen ditugu. Baita gaixotasun arraro batzuk ere.

Esan bezala, kontsultan paziente berriak ikusten ditugu, baina gure pazienteak kronikoak direnez, jarraipena egiten diegu 14-16 urte egiten dituzten arte. Niri parte hori asko gustatzen zait, familiekin harreman hori edukitzea urte horietan guztietan.

Gaixotasun arraroak esan duzu?

Nire egunerokoan gaixotasun edo arazo neurologikoak dituzten haurrekin egiten dut lan eta horien barruan sartzen dira, baita ere, gaixotasun arraroak. Arraroak deitzen zaie gaur egun, baina izena bera hasiak dira zalantzan jartzen, arraroak kopuruagatik bakarrik esaten baitzaie. Alegia, 2.000 pertsonatik batek edo gutxiagok dituzten gaixotasunak izendatzen dira horrela. Minoritarioak, prebalentzia baxuko gaixotasunak, deitzen diete batzuk. Izan daitezke gaixotasun neurologiko arraroak edo sistema neurologikoan ere eragiten duten beste gaixotasun arraro batzuk ere. Guztira 100 ume inguru ditut nik eta bakoitzak bere ezaugarriak ditu; baina familia horiek guztiek nahiko egoera berdina bizi dituzte.

Nire kuttunak dira, nolabait, paziente horiek bereziak direlako.

Gure belarrietara ohikoagoak diren hiperaktibitatea edo autismoa bezalako gaixotasunak eguneroak dira zuretzat.

Talde bezala sailkatzeko, garapen nahasmenduak dira guk aztertzen ditugun gaixotasunak. Eta honen barruan badaude autismoa, arreta gabezia eta hiperaktibitatea, dislexia, diskalkulia, ezgaitasun kognitiboa... Eskolako zailtasunak. Eskolan aniztasun handia dago, geroz eta gehiago. Zenbait kasutan garapen nahasmenduak daude, izan dislexiak, arreta gabeziak, edo antzekoak; baina batzuetan umeek zailtasunak dauzkate beraien egoera momentu horretan ez delako erraza.

Hor ez al da nahasten gizarte bezala guztiari izena jartzeko daukagun beharra?

Tira, batzuetan diagnostiko bat beharrezkoa da, familia batzuk ibiltzen baitira beren seme-alabekin bueltaka, ikusten baitute arazo bat dagoela eta zer den asmatu ezinda. Eta diagnostiko bat iristean, askotan, lagungarria izaten da ulertzeko umearen zailtasunak eta jakiteko nola kudeatu.

Bestalde, arrazoiak duzu ematen duelako diagnostiko bat behar dela beti. Eta ulertu behar dugu gizartea anitza dela, ikasteko erak anitzak direla eta denok ez garela berdinak, beraz, ez dugu berdin irakurtzen, ikasten... Baina horrek ez du esan nahi ikasketa edo garapen nahasmendu bat dagoenik. Dena den, niri zalantza hauek batez ere sortzen zaizkit aurrean dudanean maila sozioekonomiko baxuko familia bat edo etorkinen familia bat. Kasu askotan oso mugituak dira, ez dute arreta jartzen... Baina batzuetan ez dira garapen arazoak izaten, izan daitezke sozialak, ekonomikoak edo kulturalak. Zenbait kasutan ez dira garapen nahasmendu

finkoak izaten, baina eskolan laguntza bat bermatzeko diagnostiko bat beharrezkoa dute. Arrazoi horregatik egiten dira, kasu horietan, diagnostikoak; laguntza bermatzeko. Hezkuntzak haur bati laguntza berezia eskaintzeko diagnostiko bat eskatzen baitu.

Gustatuko litzaidake ume eta familia horiei beste moduren batera laguntzea hezkuntzarako sarbidean edo lehen urte horietan.

Umeek ereduak behar dituzte eta eredu guztiak aldatzen zaizkie! Etxeko kulturatik jasotzen duten eredu bat da eta eskolakoak bestea, eta uste dut sarri jartzen ditugula umeak biren artean aukeratzeko trantze horretan. Zein da "ona", etxekoa edo eskolakoa? Eta uste dut eman beharko litzaiekeela kultura desberdinetatik datozen haurrei beren kultura azaltzeko espazioak, beren kulturez harro sentitzeko aukerak.

Geroz eta gehiago dira garapen nahasmendua duten umeak?

Seguru asko nahasmendu asko ez dira diagnostikatuak izan, hizkuntzaren nahasmenduak, adibidez, ez dira diagnostikatuak izan, baina autismoaren kasuan, adibidez, esaten da prebalentzia 1980an 2.500etik bat zela eta orain 100etik 2, eta oso gaixotasun potentea da.

Asko da.

Bai, portzentaia altua da.

Parte bat, diote, diagnostiko gehiago egiten direlako, arinagoak direnak etab., baina baita ere badago beste parte bat ez dakizuna zergatik den. Oraindik gutxi dakigu gaixotasun honen inguruan, bai tratamenduan eta bai etiologian (jatorrian). Genetikoa dela badakigu, baina ze gene dauden aldatuta ez dago argi.

Genero aldetik badago desberdintasunik?

Aipatu dudan garapen nahasmendu talde handi eta anitz horren barruan, gaixotasun guztietan ikusten dira kasu gehiago mutiletan nesketan baino. 4tik bat izan ohi da neska, gutxi gorabehera. Diferentzia handia da. Baina orain, esaten ari dira hemen ere genero desberdintasuna egon litekeela, alegia, identifikatu izan direla gehiago mutilen kasuan agertzen diren sintomak eta ez ditugula gehiegi ezagutzen neskenak. Eta, akaso, emakumeen sintomak desberdinak dira, edo sutiagoak izan litezke, arinagoak, eta ez diegu erreparatu.

Iruñako praktiketako lagunekin

Itxaso, guraso eta anai arrebeekin, bere graduazioan

“Haurraren koefizientea jaitsi egiten da 10 puntu (mugikorra txiki-txikitik asko erabiltzen badute)”

Hasiak zarete nabaritzen pantaileri lotutako arazo neurologikoak?

Zuk ez duzu nabaritzen zuregan?

Bai.

Horregatik. Gure arreta asko murriztu da. Mugikorrean abisua jasotzen dugun bakoitzean arreta joaten da.

Harrigarria da autismo gradu handia duten umeak, ia kontakturik ez dutenak, gai direla pantaila batean bideoak ikusteko Youtubean, hatzarekin birlatzeko, jarraitzeko... Izugarriko arreta lortzen dute, baita arreta hori oso murriztuta dagoenean ere.

Eta oso kutsatuta bazaude hainbesteko estimulua sortzen duen gauza batekin, gero

estimulu normal bat jasotzen duzunean ez da nahikoa. Hizkuntza atzeratu egiten da. Haurraren koefizientea jaitsi egiten da 10 puntu (txiki-txikitik asko erabiltzen badute). Eta arazoak nabari dira, baita ere, gurasoek pantaila asko erabiltzen dutenean. Umeak komunikatzeko intentzioa egin eta bere amak edo aitak ez badio kasurik egiten, hasieran saiakera gehiago egingo ditu, baina gutxituz joango da. Eta ume horien kontaktua okerragoa da.

Lehen urteak jotzen dituzu garapenerako oso garrantzitsutzat.

Gizakia jaiotzen da beste espezieak baino gutxiago garatuta, baina horrek eraman gaitu gaitasun gehiago lortzera. Esperientzien bidez lortzen dira gaitasun horiek eta oso garrantzitsua da lehen urteetan umeari esperientzia horiek jasotzeko aukerak eskaintzea; batez ere erlazioen bidez. Gurasoekin erlazioa sortu, umea asko maitatu, beraiekin asko hitz egin, asko abestu, umeari utzi (eta ez lehen urteetan, 6 urteetan) esperientziak izaten, lurrian ibiltzen, beste umeekin egoten, zikintzen... eta mugikorrik ez 6 urte horietan!

Asko dira zure kontsultatik pasatako familiak eta batzuk askotan. Nola lortzen da haiekin konfiantza?

Gaur egun, hasteko, umearekin hitz egiten dut, umeari entzuten diot, eta pixka bat ikusten dudanean nolakoa den, ze gauza egiten dituen, orduan hasten naiz gurasoekin hitz egiten.

Zitak ez dira oso jarraian izaten, baina gaixotasun garrantzitsuak direnez eta bidean familiak askotan behar izaten dutenez zerbait, kontsultako telefonoa edo gure posta elektronikoa izaten dituzte. Denborarekin konturatzen zara medikuok eta familiak kontsultak oso modu ezberdinean bizi ditugula. Eta jakin behar dugu beraien beharrak entzuten. Batzuetan guretzat garrantzitsuena da ze arazo genetiko den edo erresonantzia errepikatu beharko den jakitea, baina gurasoek momentu horretan behar dutena da jakitea eskolan nolako laguntza beharko duen, bere seme edo alabak zergatik ez duen lagunik, ze udalekutara joan ahal izango duen udan... Geroz eta denbora gehiago pasatzen dut gurasoei entzuten eta beren beharrak zein diren ezagutzen eta ahal den neurrian erantzuten.

Paziente izatea ere tokatu zaizu.

Bai, minbiziari ari zarela pentsatzen dut. Minbiziak esan nahi duen guztiaren barruan, niretzat esperientzia positiboa izan da. Zortea dut ondo joan delako, tratamenduaren efektu sekundariorik izan ez dudalako... eta minbiziak lagundu dit gaixo modura ikusten, medikuarengandik zer nahi duzun paper horretan zaudenean. Horrek mediku bezala asko lagundu dit. Eta oso maitatua sentitu naiz nire paziente diren familiengandik.

Eta niretzat esperientzia positiboa izan dela diodanean ere sortzen zait halako zalantza bat, ez diodalako inori presio bat suposatuta nahi. Hau da, minbiziaren pasatzen ari diren guztiek ez dute zertan gaixotzia ondo pasa, gaindituta ere.

Zestoarrak ere izaten dituzu kontsultan, noski.

Bai, eta ez kontsultan bakarrik, urgentzietan sartzen bada edo ingresatuta badago hemengo umeen bat saiatzen naiz gerturatzen. Uste dut orokorrean eskertu egiten dela norbait ezaguna ikustea ospitalean. Eta kontsultara ere etortzen zaizkit zestoarrak, bai, baina garrantzi handia ematen diot konfidentzialtasunari eta ez dut sekula ezer kontatzen besteen inguruan. Jada gaztetxoak direnei galdetu egiten diet kalean ikusitakoan kasu egitea nahi duten edo ez. Eta erantzunak, jakina, bi aldeetakoak dira; baiezkotza zein ezezko, biak guztiz errespetagarriak.

Zestoa gustura bizi zara?

Asko poztzen naiz hona etorri izana. Iruditzen zait oraindik ere komunitate bizia dagoela, umeak kalean ibili daitezke lasai asko bakarrik, denok elkar ezagutzen dugu... Ez dago diskreziorik (barrez), baina horrek alde positibo gehiago ditu txarrak baino.

ibiasa zubiria

Marokoko bideetan bi anaia todo terrenoan

"AMAK DIO KASKATUTA GAUDELA, BAINA BUELTA GEHIEGI ERE EZ DIOGU EMAN ETXEAN, BEROAN HARTU DUGU ERABAKIA ETA KONTURATZERAKO MAROKON GEUNDEN GURE KOTXEAREKIN". FAMILIAN KOTXE ZALETASUNIK EZ OMEN DA IZAN SEKULA, BAINA LOPETEGI AIZPURUA ANAIK, BAI ZAHARRA ETA BAI GAZTEA, BOLANTE ETA GURPILEN BUELTAN DABILTZA GUSTURA. AURTENGO ASTE SANTUAN MAROKON IZAN DIRA, MAROC CHALLENGE LASTERKETAN.

Jon Ander (Zestoa, 2001) hasi zen lehena, "mekanika ikasketak egin nituen, motorra erosi nuen, gero *todo terreno* txiki bat eta oraingo kotxearekin hasi nintzen neure kasa konponketak eta egiten pixkanaka, ba kotxeari txorrada bat eta beste ipini eta prestatzen joan naiz"; eta anai zaharrari begira edo, Asierri interesa sortu: "Karrozeriako titulua ateratzen ari naiz, lehen urtea dut aurten". Lasterketara ere zaharrak tentatu du gaztea, "4-5 urte izango dira, esaten nion egunen batean joan beharko genuela horrelako karreraren batera eta, beti horrekin bueltaka, aurten gehiegi pentsatu gabe animatu egin gara".

RALLY RAID

Marokon bertan gisa honetako lasterketa ugari antolatzen dira; gehienetan antolatzaileak ez dira marokoarrak izaten.

Interneten zertxobait begiratu eta Maroc Challenge lasterketa aukeratu zuten, kasu horretan, espainiarrak dira antolatzaileak. Rally raid lasterketa batean hartu dute parte; begiratu egin behar izan dute ea zer kristo den hori.

Automobilismoko diziplina bat da, eta landa eremuan zehar jokutzen da. Proba bateko jardunaldi bakoitzean, parte-hartzaileek ehunka kilometro egin behar izaten dituzte herri batetik bestera eta normalean, ez da egoten bide delineaturik, dunetan eta estepetan ibili ohi dira.

Nire ezjakintasunean eta erdi brometan, ea nire kotxe txikiarekin parte hartzeko aukera izango nukeen galdetu diet, eta nire harridurarako baiezkoa esan didate, baina baldintza batzuk bete behar izaten direla azaldu didate: su-itzalgailua, pala, plantxak, gasolina depositua... eraman behar izaten dira. Gero, hainbat kategoria daude, kotxearen ezaugarrien arabera, kategoria batean edo bestean parte hartuko nukeela. 4x4 kotxe direnak, adibidez, kategori bat, 4x4 kotxeek beste bat eta horien barruan ere, motorraren arabera beste hiru kategoria omen daude, "guk joaterako bagenekien "Adventure TT" mailan hartuko genuela parte".

Prestaketez galdetu diet, "kotxea prestatu eta ezer gutxi gehiago, entrenamendu eta horrelakorik ez. Kotxe zaharra da, beraz aurretik ondo errebisatu eta aurrera".

ZESTOA, ALMERIA, MAROKO

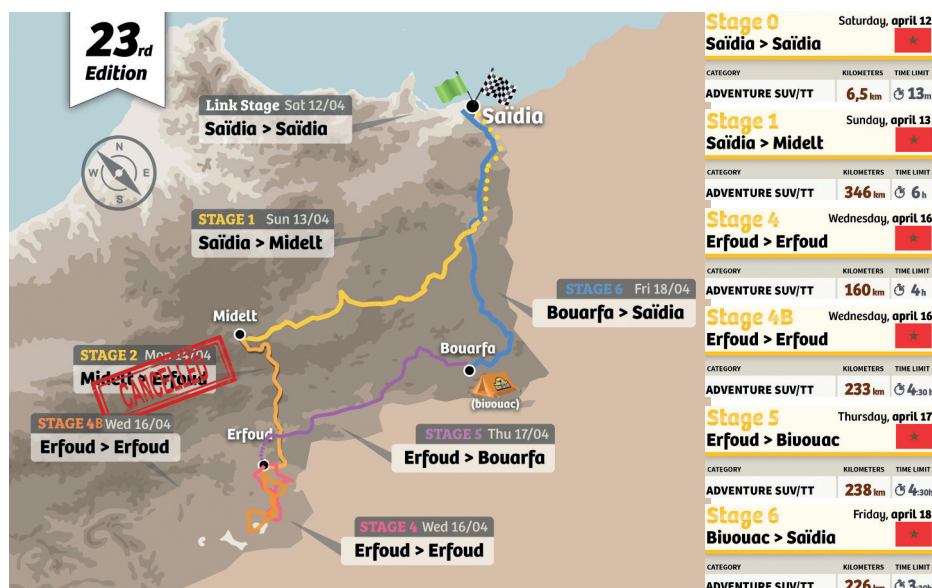
Almeriara jaitsi, gaua han pasa eta hurrengo arratsaldean ferry-a hartu eta Saidia-ara, Maroko iparraldeko kostako herrira iritsi ziren. Handik Nador herrira, 80 kilometro ingurura dagoen herrira, hura ere kostan. “Hara iritsi eta han baieztatu zuten irizpideak betetzen genituela eta lokalizadore/gps bat eta tablet bat eman zizkiguten karreran egin beharreko ibilbideen mapak edo trackak instalatzeko. Eta gero arratsaldean hondartza batera joan ginen, ongiatorria egin ziguten eta hondartzan alde batetik bestera erlojupeko froga bat egin genuen, hurrengo egunean lasterketako lehenengo etaparako irteerako ordena jakiteko”. Lehen froga hori ondo joan al zen galdetu diedanean anaiei arteko begirada egon da. Isilunea. Uste dut momentu batean zalantza egin dutela egia kontatu edo ez, “pare bat eskapada egin genituen. Hondartzan lerro zuzena zen, berez ez zegoen arriskurik, ezinezkoa zen gaizki egitea baina... Hurbildu ginen konturatu gabe itsaso aldera, ez dakigu nondik zulo bat agertu zen eta kristoren saltoa, azpia jo... eta... horixe lehenengo kontaktua! Kar, kar, kar!”. Sanidade osoz jarraitu dute azalpenekin, eta konturatu naiz beraiei buruari barre egiten badakitela; eta horrek asko esaten du pertsonen. Hala ere, eskapadak eskapada, hurrengo egunean nahiko postu onean irteteko aukera eskuratu omen zuten, “ikusi genuen hurrengoan suabeago joan beharra genuela”.

HELBURUA EZ DA LEHENA IRISTEA

Bi anaiek parte hartu duten lehen lasterketa izan da, “ez du lehena iristen denak irabazten, erregularitasun karrera da. Batezbestekoa atera behar da eta ordu baten barruan sartu helmugara”. Niri ederki azaldu dizkirate arauak, baina itxura denez, behar baino beranduago barneratu zituzten eurek, “lehenengo egunean pentsatzen genuen helburua azkar egitea zela eta kotxeak zituen denak emanda joan ginen”. Bezperan lezioa ez zutela ikasi diote, “hasieran batek aurreratu gintuen eta orduan haren atzetik lau bat orduan ibili ginen. Berez helburua 6 orduan bukatzea zen eta 4:20an edo sartu ginen. Kotxeari pare bat kolpe eman genizkion, eskapada bat edo beste... Puntu mordoa kendu zizkiguten lehen etapan”.

Eman dizkidaten azalpenen arabera bakoitza 0 punturekin hasten zen, eta zerbaitengatik zigortzen bazintuzten puntua ematen zieten. Helburua zen 0 punturekin bukatzea. Penalizatzeko arrazoiak honakoak izan zitezkeen: abiadura mugak goitik edo behetik ez errespetatzea, zehaztutako ibilbidetik irtetea (200m eskuin, 200m ezker), ordutegia ez betetzea... Oso arautua zegoen egun bakoitzean zenbat kilometro eta zenbat denboran egin behar ziren, eta neurri horietara gehien hurbiltzen zenak irabazten zuen. Jon Anderrek eta Asierrek, ordea, arau bakarra zuten buruan hasieran: azkar iristea. “Lehenengoan arauak galdetu genituen, baina kasu handirik ez genien egin. Bigarrengoan hobeto galdetzea pentsatu genuen eta behin arauak barneratuta 4. edo 3. postuan bukatu genuen etapa bat”. Goizetan hasten ziren etapak. 8:00etan elkartzen ziren eta azalpenak jasotzen zituzten; egunean zehar izan zitezkeen arriskuez edo abisua pasatzen zieten. 8:30-9:00 aldera hasten ziren karrerak. Etapak 250 bat kilometro ingurukoak. Lehen eguneko erlojupekoa eta beste sei etapa ziren berez, baina bost egin zituzten, egun batekoa bertan behera gelditu baitzen. Hobeto ulertzeko honela azaldu didate: “Egun batean Zestoatik Tolosara joaten ginen, Tolosan edo inguruan gaua pasa eta hurrengo egunean ba Tolosatik Donostiara”. Ibilbide zirkularra izan da, Saidia herrian hasi eta bukatu dute, “Merzuga basamortuan ere ibili gara”. Egun batzuetan basamortua, besteetan errepideak. Harizko eta hondarrezko pista asko izan omen dira, “Bainuetxera joateko bidea bezalako pistak” diote. Eta kategoriaren arabera zirkuituak aldatzen direla, baina denak nahiko antzeko lekuetan ibili direla.

Normalean 15:00ak alderako edo bukatzen omen zuten etapa eta hotelera iristeko beste ordu beteren bat edo behar izaten zuten. Arratsalde-gaua izaten zuten libre, “nekatuta iristen ginen askotan eta deskantsurako ere aprobetxatzen genuen, eta hurrengo egunerako kotxea begiratzea ere komeni. Jendearekin egoteko aprobetxatzen genuen eta baita turismo pixka bat egiteko ere”.

BASAMORTUKO GORABEHERAK

Bigarren egunean hoteletik irten eta kotxeak tenperatura oso altua markatzen omen zieten. Eta orduan tentsio unea bien artean. Joan Anderrek “errenditu egin behar dugu, errenditu egin behar dugu” esaten omen zuen, eta Asierrek “ez, irteera puntura gutxienez iritsi beharra daukagu”. Hoteletik irteera puntura iritsi eta beste leku batetik hasten zela esan zieten, baina bidean abisua jaso zuten egun hartako etapa bertan behera gelditu zela. Bi egunetan euri asko bota omen zuen eta, ondorioz, uholdeak izan ziren, “herri batetik bestera pasatzeko aukerarik ez, putzu handiak, errekek zeharkatu behar...”. Beraz, esan daiteke uholdeek salbatu zituztela. Horrela, kotxea konpontzeko denbora izan zuten.

Hotela aipatu dutenez, ea egunero lo hoteletan egin zuten galdetu diet, eta berriz begirada konplizea eta barre txikia. “Normalean hoteletan, baina basamortuko etapan ez. Aukera genuen haiman lo egin edo kanpina eramatekoa, guk kanpina eraman genuen, baina azkenean ez kanpin eta ez haima, kotxean egin behar izan genuen lo”. Haizeak airean eraman ote zieten edo kezkatu naiz, baina bai zera, “gauerako utzi genuen montajea. Hasi ginen afaltzen batarekin eta bestearekin berriketan eta konturatzerako gaua egin eta ezin muntatu”.

BERRIZ ITZULTZEKO GOGOZ

Espainiarrak omen ziren partaide gehienak, Espainiakoa baita lasterketa antolatzen duen enpresa, baina Belgika, Holanda, Italia, Portugal, Frantziako... jendea batu da, eta nola ez, baita euskaldunak ere. Zestoarrekin batera Oiartzun, Hondarribi, Irungo... jendea ere ba omen zen. 170 bat kotxek hartu dute parte, euren kategorian 50. Gehienbat lasterketan parte hartu duten jendearekin ibili direla diote. Herrietan geldialdiak egin dituztenean bertakoekin ere hitzen bat edo beste trukatu dutela, baina askorik ez, “guk ingelesa gutxi eta gazteleraz edo keinuen bidez komunikatu gara”.

Parte hartu duten kategoria motor handienekoa da, “berez irabazteko zailenetakoa. Jakinda beste kotxeak nolakoak ziren oso gustura gaude”. Anaia gazteak dio “gure kotxea eskasenetakoa”, zaharrak hori ez dela horrela. Hor antzeman da norena den kotxea. Bizikidetzan ondo moldatu direla diote, “hitz zatar batzuk eta haserre batzuk tartean, baina ondo”, dio barrez Asierrek, “haserretuko ez nintzen ba, ezkerrera, ezkerrera esaten zidan besoa eskuinera luzatuta eta” salto egin du Jon Anderrek. Zaharrena ibili da lasterketan txofer, gaztea ez dela ausartu dio, “badaezpada, kotxea puskatzen banuen ere, bestela bizi osoan entzun behar”; baina lasterketaz kanpoko ibilbideak berak egin ditu Jon Anderrek deskantsatu zezan.

“Parte hartzea da garrantzitsuena” esamoldea Lopetegi Aizpurua anaientzat pare-parekoa dela esango nuke. Hasieran arauak ez jakiteaz gain, oraindik ez dakite ondo zenbatgarren postuan bukatu duten lasterketa. “20. edo”, diote, “lehenengo egunean gauzak ondo egin bagenu 10 lehengoetan ere izango ginen”. Oso pozik daude, esperientzia ikaragarria izan dela diote eta gainera bukatu egin dute, “askok, aberiak, kolpeak, akats elektronikoak... tarteko, ez dute bukatzen”. Lehen postuak jokatzeko ari zirenen artean sumatzen zela lehiakortasuna diote, baina orokorrean elkartasun handia sentitu dute.

Asierrek erdi brometan damututa dagoela dio “orain beste bizio bat gehiago dugu, berriz itzultzeko desiratzen”. Jon Anderrek dio ez

dagoela urtero egiterik, gastu ekonomikoagatik eta batez ere kotxeak jasaten duen palizagatik. Ez dut dudarik laster direla bueltan. “Badakizu... gustuko lekuan aldaparik ez esaten da”, baina gogorra eta neketsua izan dela aitortu dute, antolatzaileen balorazioetan ere hala irakurri dut: *“una semana complicada al inicio por las fuertes lluvias y que a nivel deportivo ha sido apasionada, dura y memorable”*.

amalur arisbi arregi

ZESTOAN

uste baino gehiago

Janaridendak

ELORZA
janaridenda
943 147 660

ARRAINDEGIA
KONTXI
ZESTOA 943 148 247
AZPEITIA 943 811 946

mian**txa**
943 147 015

EROSKI city
zurekin

943 062 861

UZKUDUN
harategia
Erdikalea, 5
Tel. 943 147 023
ZESTOA

Teknologia, liburu, paper denda

943 147 110
mairi
LOTERIA
ESTANKOA

LOTXOLO
Tel. 943 147 133

Zbitt
Tlf: 943 148 010

Arropa eta oinetakoak

IRAOLA
ZAPATEGIA
617 269 408

lili 943 148 061

Edertasuna eta ongizatea

beatriz izeta
943 148 322

Kerala
ongizate txokoa
679 885 173

S
ESTILISTAK
680 802 777

Etxerako osagarriak

ONK
943 147 081-647 683 643

UGARTE
burdindegia s.l.
943 147 154

ZESTOA
ZURETZAT

Euskadi, auzolana, bien común
EUSKO JAURLARITZA
GOBIERNO VASCO
TURISMO, MERKATARITZA
ETA KONTSUMO SAILA
DEPARTAMENTO DE TURISMO,
COMERCIO Y CONSUMO

ZESTOAKO UDALA

GIRO EDERREAN OSPATU ZUTEN ERRESISTENTZIA JAIALDIA

Maiatzaren 17an ospatu zen Zestoako Gaztetxeak eta Defentsa Komunitateak antolatutako Erresistentzia Jaialdia. Euskal Herriko hainbat txokotatik etorritako jendearekin goraino bete zen herriko plaza. Musikak hartu zuen protagonismo nagusia arratsaldeko 18:00etatik hasita, hamaika orduz. Guztira, bederatzi taldek eskaini zituzten kontzertuak, tartean, herriko Rodeo eta Ke Lepo artistak.

Antolatzaileen hitzetan jaialdiaren bitartez atera zuten dirua, "aurtengo ikasturtean Euskal Herriko langile kontrolpeko espazioek izandako kolpe errepresiboei erantzuteko" izango da. Hauen esanetan aurtengo ikasturtean bereziki Gaztetxeak izan dira jopuntuan egon direnak eta hain zuen, "Zestoako gaztetxearen borroka utzitako kostuekin ireki zen ikasturtea".

EURI ZAPARRADEK EZ ZUTEN AMILLUBIKO FESTA ZAPUZTU

Eguraldi aldakorra izan zen maiatzaren 10ekoa, baina Amillubiko Udaberri festako antolatzaileek negutegietako aterpeetan egokitu zituzten iragarritako ekintzak eta jai giroa nagusi izan zen egun osoan zehar. Goizean jende asko gerturatu zen mahai-inguruetara eta bazkari garaian ere giro polita izan zen. Arratsaldetik aurrera, berriz, musika eta dantzarako giroa nagusitu ziren.

ZESTOAKO ALTXA BURUA TALDEA SORTU DUTE HAINBAT GURASOK

MMartxotik maiatzera bitartean, pantailen erabilerari buruzko hitzaldi zikloa izan da Zestoan. Saio hauetan parte hartu duten hainbat gurasok interesa agertu zuten herrian Altxa Burua taldea osatzeko eta maiatzaren 22 elkartu ziren Gaztelekuan hori helburu hartuta.

Altxa Burua teknologiaren erabilera egokia sustatu nahi duten guraso taldeek osatutako sarea da. Momentuz herrian Telegram talde bat sortu dute hainbat gurasok eta aurreneko hitzordua ere finkatu dute, ekainaren 9an elkartuko dira berriz, arratsaldeko 19:00etan, gaztelekuan. Epe labur eta luzera begirako helburuak zehazten hastea da asmoa.

ZESTOA FUTBOL TALDEAN EZKUTUKO LANETAN

URTEBETE DA IRAETAKO FUTBOL ZELAIAN ZUZENDARITZA BERRIA LANEAN HASI ZELA. BESTE ALOR ASKOTAN BEZALA, HONETAN ERE KANPOTIK EZ DA ASKOTAN JAKITEN ZEIN DIREN HORRELAKO KLUB BATEKO ZEREGINAK. KLUBAREN EGUNA ANTOLATZEN ARI DIRA MAIATZAREN 31RAKO, ETA HORREN HARIRA, ZUZENDARITZAKO KIDE BATZUEKIN ELKARTU GARA DENBORALDIAZ, EGINKIZUNEZ, ASMOEZ ETA ETORKIZUNEN ERONKEZ HITZ EGITEKO.

Zortzi lagunek osatzen dute gaur egun zuzendaritza: Jonmi Olmos informatikaria da, lan administratiboak egiten ditu. Taldeak koordinatzeko lanetan ere jarduten du, batez ere ordutegiak antolatzen, jokalarien fitxak egiten, azterketa medikoak bideratzen... Anselmo Astiazaran, lehendakariordea da, eta batez ere harreman lanak egiten ditu. Bere esperientzia oso baliagarria omen da taldean. Jose Luis Ugarte, "Pepelu", diruzaina da; aholkuraritza eta ordainketa kontuak egiteaz arduratzen da. Mikel Etxeberria, berriz, idazkaria da, eta bera arduratzen da udalarekiko harremanez. Julen Uranga eta Gotzone Arriaga laguntzaileak dira, eta futbol zelaiko tabernaz ere arduratzen dira. Taldekideen esanetan, izugarrizko ekarpena egiten dute giroa berotzen, eta horrek auzoari ere bizitza ematen diola nabarmendu dute Iraetan bizi diren zuzendaritzako bi auzotarrek. Jose Minguez, laguntzaile izateaz gain, infantilen bigarren entrenatzailea ere bada, Dani Peñasekin batera. Azken hori da klubeko lehendakaria.

KLUBAREN EGUNA, MAIATZAREN 31N

Berrikuntza batekin datoz direktibako kide berriak; aurtan, lehen aldiz, Klubaren Eguna egingo dute Iraetako futbol zelaian. Antolatzaileen arabera, "oso garrantzitsua da klub bezala denak elkartu eta horrelako egun bat ospatzea". Gaur egunean ari direnez gain, orain artean klubean lan egin dutenak izan nahi dituzte gogoan, eta denentzat aitortza bat izan nahi du egun berezi horrek. Goizean, taldeetako entrenatzaileei eskerrak eman eta sailkapen nahiz lorpenak jakinarazteko ekitaldi xumea egingo da. Aurtan, babesleen iragarkiak eguneratu dira,

Gotzone Arriaga, Jose Luis Ugarte, Mikel Etxeberria, Anselmo Astiazaran, Jose Minguez, Jonmi Olmos eta Daniel Peñas

eta haiei ere eskerrak eman nahi dizkiete zuzendaritzako kideek. "Horrelako taldeetan, ikusten ez diren gastu asko daude, eta babesle horiek gabe gauza asko ezingo lirateke egin" diote. Egunak festa usaina izan dezan, musika eta haurrentzako puzgarriak ere izango dira.

Antolatzaileek gaineratu dute beren nahia dela egun hau tradizio bihurtzea eta urteen poderioz indarra hartzen joatea. Azpimarratu dute, baita ere, ate irekiak izango direla, eta, beraz, jende guztia dagoela gonbidatuta, futbol talderen bateko kide izan, edo ez.

ZELAIKO GIROA PIZTEA HELBURU

Futbol zelaiko giroaz galdetuta, direktibako kideek uste dute urteen poderioz pixka bat "itzalita" zegoela, bai kluba bera, bai zuzendaritza, eta baita partida egunetan futbol zelaian sortzen zen giroa ere. Giro hori berotzea izan dute aurreneko urtebete honetako

Aurreko denboraldian inguruko klubetara jo zuten jokalaria bila, eta aurten ere ez dute baztertzen hori egitea. Preferente mailako taldearekin ere gauza bera egin nahiko lukete. Denboraldi honetan ez da talderik izan, eta behin katea haustean zailagoa izaten omen da gero berriro hastea, baina jada hasita daude hurrengo denboraldirako jokatzeko prest dauden jokalariai zenbatzen eta falta direnak nondik eta nola osatu aztertzen. Diotenez, nahiago dute taldea osatzeko kanpoko jokalariai ekarri talderik sortu ez delako bertakoak kanpora joatea baino.

EKONOMIA ETA AUERRERA BEGIRAKO ASMOAK

Esfortzu ekonomiko handia egin du klubak kuota ahalik eta txikiena izateko. Helburua izan da kuota ahalik eta txikiena mantendu eta finantzabide berriak

lortzen saiatzea; babesleak, errifak... Kuotak ordainduta gastu orokorren % 40 soilik estaltzen da; beste guztia klubak jartzen du: fitxak urtetik urtera garestiagoak dira, mutualitatea, entrenatzaileei ordaintzen zaiena, gasolina, material

erronkarik nagusia, eta pozik daude lortutakoarekin. Garai bateko Zubiaurreko giroa gogoan, jende gehiago erakarri nahiko lukete, ordea, zelaira. Zuzendaritzan sartu zirenean baino jende gehiago joaten omen da jada, baina oraindik ere gehiago joatea nahiko lukete, eta klubeko kamiseta jantzita eta bufandarekin bertaratzeko deia egin dute. "Guretzat harrotzekoa da futbol zelaia afizionatuz beteta ikustea. Guk egin duguna gutxienekoa izan da; zelaira joaten den jendeak jartzen du gehiena" diote

DENENTZAT LEKUA IZANGO DUEN ZELAIA

Inor kanpoan utzi gabe, zuzendaritzaren bigarren erronka da ahalik eta talde gehien aurrera ateratzea. Horren harira, nesken taldeei buruz galdetuta esan digute denboraldi honetakoa tristeia izan dela beraientzat; izan ere, nesketan kadeteen taldea bakarrik egon da. "Aurten, kadete batzuek utziko ote duten beldurrez, jende bila hasita gaude jada" diote. Infantil mailan taldetxo bat badela aurreratuta dute, eta kadete mailan ere jokalariai konbentzitu nahian dabilzala taldea osatu gabe gera ez dadin.

guztia. Kuoten ordainketei jarraipen txukuna egiten ere saiatu dira, eta arazo ekonomikoak dituztenei konponbideak eskaintzen.

Aurrera begirako lan eta asmoei buruz galdetuta, zelaiko belarra aldatzeko premia izan da denek aho batez aipatu dutena. "18 urte ditu oraingo belar artifizialak eta normalean 14 urteko bizia izaten dute" diote. Udalean eskaera egin omen dute, baina han esan diete "itxoin" egin beharko dutela; izan ere, 200.000 euro inguruko aurrekontua du belar berriak. Direktibako kideen esanetan, zelaiko belarra egoera kaskarrean egoteak lesio kopuruan eragin du, eta beldur dira urte batzuen ondoren federazioak galarazi egingo ote dien han partidak jokatzeko horretarako baldintzarik betetzen ez delako. Zuzendaritzako kideak prest agertu dira Foru Aldundiarekin, Federazioarekin edo Errealarekin hitz egiteko. Hor laguntza "seguru" izango dutela uste dute. Eskaera, ordea, Udalak egin behar du, eta dirua ere berak jarri behar du. Hurrengo denboraldian Zestoako Futbol Klubak 50 urte beteko ditu, eta, zuzendaritzako kideen ustez, polita litzateke ordurako zelai berria jartzea.

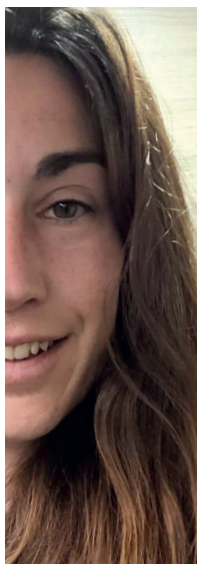
oihane goikoetxea

Irakur

Tabernan pixka bat egiten diñat, baina nik uste diñat ez dela nahikoa eta gehiako bultzatu behar degula.

lur eizagirre
22 urte

Behar dena baina gutxiago, ez daukagu ohiturarik. Amonak egiten zidan neri eta ez da goenetik gutxirekin izaten det aukera.

saray uranga
35 urte

Hikaz ez dakit, ez det inoiz jaso. Familia ez daukat euskalduna. Eta inguruan ez zait ikasteko aukera tokatu.

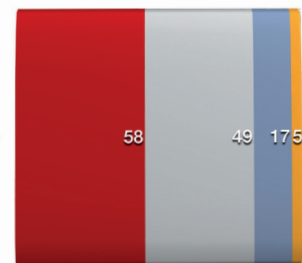
oihane arazkonaga
31 urte

Batere ez, inoiz ez. Izatekotan ere lagun arteko ateraldiaren bat egiteko, brometan edo...

ekain ugarte
19 urte

HIKA EGITEKO OHITURARIK BA AL DUN/K?

ez
bai, mutilekin bakarrik
bai, denekin
bai, neskekin bakarrik

Gurutzeagako farola honek hilabeteak daramatza okertuta. Noiz arte?

Oinezkoei lehentasuna emateko neurriak hartu dira Arroabeen.

Puzgarriak

maiatza

29 OSTEGUNA
17:30ean

Ekain Guraso
Elkartearen batzar
orokorra, eskolako
jangelan.

30 OSTIRALA
Odol

ateraketak. * 20:00 Bandaren
115.urteurreneko kontzertu berezia
plazan. Herriko hainbat eragileren
laguntzarekin: herritarrez osatutako
koroa, Idiakaitz txistulari taldea,
Erralla bertso eskola, Itxaropena
dantza taldea eta Eromen antzerki
taldea.

31 LARUNBATA
Pazko festa Aizarnan. 11:00.
artisansuak plazan. 11:30. Haurren
txokoa. 14:30. Arkume errea eta
sagardoa txotxetik. * Zestoa Futbol
Taldeen eguna. 11:00. Irekiera. 11:00
– 12:30. Puzgarriak eta jolasak
(puntuazio-porteria, haurrentzako bi
puzgarri, giza futbolina eta giza
bilarra). 12:30-13:00. Denboraldiko
emaitzak eta esker onak. 13:00 -19:00.
Puzgarriak eta jolasak. Musika, janaria
eta edaria ere egongo dira egun osoan
zehar. * 11:30. Paperezkoak, 2-5
urteko haurrentzat tailerra,
liburutegian. * Iraetako tren txikia
irekita.

ENDOIAN ASENCZIOAK

29 OSTEGUNA
19:30. Txupinazoa. 20:00. Meza.
Ondoren, Auzo afaria trikitilariekin.

30 OSTIRALA
Endoiako I. Mus Txapelketa. Izen
ematea: 20 euro. Sariak: Aurrenekoari, 300
euro eta txapelak, bigarrenari, 150 euro eta
3. bikoteari opariak.

31 LARUNBATA
Erromeria: Ane Urbietak eta Haitz
Martin trikitilariekin

01 IGANDEA
11:00. Meza. Ondoren, Itziarko
Andutz dantza taldea. 13:00. Luntxa. 14:00.
Auzo bazkaria. 17:30. Herri kirolak: Arkaitz
Etxebeste eta Aratz Mugertza aikolariak
eta Ainitze Zumeta eta Maddi Gesalaga
harrijasotzaileak.

ekaina

01 IGANDEA
Jaunartzeak Zestoako parrokan.

04 ASTEAZKENA
Furgobaratza Iraetako baratze
parkean: gaixotasun eta izurrien tailerra.

05 OSTEGUNA
Gurea Kultura aurkezpen festa,
19:00etan arkupean.

06, 07 ETA **09**AN
Oinarrizko produktuen eta
elikagaien bilketa handia.

07 LARUNBATA
Espabilau Eguna Lasan.
* Arteaga auzoko festak. * Iraetako tren
txikia irekita.

08 IGANDEA
Ekain mendira krono igoera. * 12:00.
Ados Emakume Pilotarien finala kiroldegian.

09 ASTELEHENA
19:00 Altxa Burua taldeko bilera,
gaztelekuan.

10 ASTEARTEA
18:00 Ertxiña Musika eskolako
entzunaldia musika eskolan.

11 ASTEAZKENA
Hika eta genero-ikuspegiari buruzko
hitzaldia Garbiñe Bereziartuarekin, Portalen.

12 OSTEGUNA
18:00 Argiako Urteko Bazkide Batzarra.

13 OSTIRALA
19:00 Azpeitiko plazan, Ikastolaren 60.
urteurren ekitaldia.

13-15 ASTEBURUA
Arroila jaitiera Agirok deituta. * Ekain
Guraso Elkarteko ikasturte amaierako festa.

14 LARUNBATA
18:00. Itxaropena dantza taldearen
"Araba, zazpigarren alaba" emanaldia, Laranjadin.

17 ASTEARTEA
18:00 "Pantailak euskaraz" tailerra.

19 OSTEGUNA
18:00. Ertxiña Musika eskolako ikasturte
amaierako kontzertua, arkupean

20 OSTIRALA
AEKren ikasturte amaierako festa.

21 LARUNBATA
XXIII. Ibilaldi neurtua, Zestoako mugak.
* Iraetako tren txikiaren urteko topaketak.

23 ASTELEHENA
San Joan bezperako sua.

24 GIK 29ra
Zestoako Antzerki Astea.

FERREGI
BERRIKUNTZAK

ELEKTRIZITATEA · ITURGINTZA
GREMIOEN KOORDINAZIOA
AEROTERMIA · GASA
BEROKUNTZA

Jagoba Otaegi Isidro Fernandez Joan Fernandez
695 721 015 690 108 996 667 537 892

ZESTOAKO ZAINITZA SAREAN ABIAN DA

KAIXO ADISKIDE! PLAN ESTRATEGIKOA

Herriko hainbat eragile eta talderekin biltzen hasi gara,
eta auzoetara ere jauzi egin nahi dugu.
Horretarako, bilera deialdia luzatzen dugu:

- ARROA BEHEA. Ekainak 4, asteazkena (18:00, Elkargunean).
- ARROA GOIA. Ekainak 5, osteguna (19:00, elkartean).
- IRAETA. Ekainak 9, astelehena (19:00, Gure-Ordeka elkartean).
- LASAO. Ekainak 10, asteartea (19:00 Haizetoki auzo-etxean).
- ENDOIA. Ekainak 11, asteazkena (18:30 Endoiako elkartean).

ZESTOA
ZAINITZA SAREA

SORTU ZURE

udako baratzera

Barazki fresko eta
goxoak jan nahi dituzu?
Edo fruitu exotikoak
dastatu nahi?
Landatu itzazu etxean!

Urrestilla bidea z/g · Azpeitia
943 15 00 85 | kimubat@kimubat.eus
www.kimubat.eus

KIMUBAT
— GARDEN